

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2560..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาท่าน ที่มีความตั้งใจใฝ่ฝันหาซึ่งความสุขความเจริญ ให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตนและบุคคลทั่วไป การที่เรามีความตั้งใจปรารถนาถึงความสุขความเจริญนั้น ให้พากันสร้างสติสัมปชัญญะ สติคือความระลึกได้ สัมปชัญญะคือความรู้ตัว เหตุฉะนั้นการที่เราพิจารณาในปัจจุบัน ในชีวิตประจำวันของพวกเรา ก็ให้พากันดู ดูตัวเองว่ากำลังทำอะไรอยู่ ขณะยืนเดินนั่งนอน นอกจากนอนหลับ ตรวจตราตนเองว่า ได้ทำอะไรอยู่ในใจของตนเอง หรือกำลังจะทำอยู่ ถ้าเรารู้เช่นนั้น ว่าเราจะทำอะไรแล้วมันไม่ดีไม่งาม มันเกิดความทุกข์เราก็จะ ได้รู้ การทำอะไรที่มันดีมันงามแล้วมันมีความสุขเราก็รู้ ถ้าเรารู้แล้ว อะไรควรปล่อยควรวางควรสะทิ้งไป อะไรเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตนให้ตั้งอยู่ในคุณงามความดีนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิต ถ้าบุคคลมีความคิดความอ่านเช่นนั้น ควบคุมดูแลตนเองอยู่ ก็เรียกว่าเป็นคนปฏิบัติอยู่ตลอด ฝึกฝนอบรมตนเองอยู่ตลอด การพูดจาปราศรัยอะไรในเรื่องต่างๆ เมื่อเราไปพูดคุยกันอยู่ที่ไหนแห่งหนตำบลใด บ้านใดเมืองใดประเทศไหนก็แล้วแต่ ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะ ระลึกถึงการคุยกัน รู้ตัวว่าคุยเรื่องราวอะไรเป็นอย่างไร เป็นไปในทางถูกหรือทางผิด เป็นทางทำให้เกิดทุกข์หรือเกิดสุขขึ้นมา ก็ขอให้พากันคุยอย่างนั้น ก็เรียกว่าปรับปรุงพัฒนาตนเองในการพูด พูดอยู่ในขอบเขตคุณงามความดี ไม่ได้พูดเสียเวลาเสียเปล่า ประโยชน์ในเรื่องที่พูด ที่พระองค์ได้พูดจาสั่งสอนสาวกทั้งหลาย การไปบำเพ็ญคุณงามความดี ไปเจริญเมตตาภาวนาในถ้ำในป่าในเขา สมัยพระพุทธกาลในพระไตรปิฎกท่านบอกไว้ ถ้าภิกษุนั่งขมุนมกันอยู่ที่ไหน นั่งฉันทน้ำร้อนน้ำเย็นอยู่ด้วยกัน คุยกันสนทนากัน เมื่อพระองค์นั้นเสด็จดำเนินไปหา ผู้ที่ขมุนมคุยกันอยู่นั้นก็จักที่นั่งให้พระองค์ได้ประทับนั่งเรียบร้อยแล้ว จึงได้พากันกราบไหว้ พระองค์ทรงตรัสถามว่า ภิกษุทั้งหลายพวกเธอกำลังสนทนาเรื่องอะไรกันอยู่ องค์หนึ่งก็ตอบว่าสนทนาเรื่องพระราชาเสด็จไปเมืองนั้นเมืองนี้ บางองค์ก็ตอบว่าสนทนาเรื่องที่จะไปปฏิบัติธรรมที่โน่นที่นี้ จะไปเมืองนั้นเมืองนี้ จะเที่ยวไปที่โน่นที่นี้ อันนี้พระพุทธองค์ทรงสอนไว้ว่า การที่พวกเธอพูดคุยกันนั้น ควรที่จะพูดกันในขอบเขต คุยกันในเรื่องของคุณงามความดีที่เราตถาคตได้สั่งสอนไว้แล้ว พวกเธอทั้งหลายควรจะสนทนาในเรื่องการประพฤติปฏิบัติของตนเอง ให้ตั้งอยู่ในคุณงามความดี

.. อันนี้ก็เหมือนกับพวกเรา ณ.ที่นี้ เพราะเราเป็นสาวกสาวิกา อุบาสกอุบาสิกา เป็นผู้ที่มีความเลื่อมใสในคำสอนขององค์สมเด็จพระพุทธเจ้า ก็ให้เราก็อพยายามคุยกันแต่เรื่องที่เป็นประโยชน์ ที่ทำให้เกิดความสุขความเจริญเกิดขึ้นต่อกันและกัน เหตุฉะนั้น พวกเราทั้งหลายก็ควรที่จะพากัน สนทนาคุยกันเกี่ยวกับเรื่องอย่างนั้น สนทนาข่าวคราวถึงความทุกข์สุขซึ่งกันและกัน ถ้ามโนเรื่องการอยู่กินหลับนอน ถ้ามโนเรื่องจะไปที่ไหน แห่งหนตำบลใดวัดวาอารามใดก็ดี ถ้าเราพัฒนาในเรื่องอย่างนี้ เราก้จะได้ประโยชน์ต่อซึ่งกันและกัน

แลกเปลี่ยนความคิดความอ่านกัน ในทางโลกก็จะเป็นประโยชน์เหมือนกัน เวลาทำงานก็ถ่ถามกัน ทำอยู่ที่ไหน เมื่อได้สนทนากันก็จะเป็นประโยชน์ในชีวิต การคิดในจิตใจของเรา ให้คิดอยู่ว่าเราจะทำยังไง เราถึงจะมีความสุข ความสบายความเจริญให้เกิดขึ้นแก่คนนั้น ทุกคนก็ควรจะพิจารณาว่า ความคิดความอ่านของตนเองนั้น เป็นไปในทางที่ถูกที่ควรไหม คิดแล้วมันมีความสุขหรือมีมีความสุขอย่างไร ให้พิจารณา อยู่อย่างนั้น ถ้าเราพิจารณาแล้วเข้าใจว่า เราคิดอยู่อย่างนี้มันคิดไม่ดีนะ จิตใจไม่ดีจิตใจเศร้าหมอง ขุ่นมัว คิดไปในทางที่อิจฉาพยาบาทอาฆาตจองเวรก็ดี เหมือนคนไม่ชอบหน้ากันเห็นหน้ากัน ถ้าเราคิดไม่ดีอย่างนี้มันก็เป็นทางแห่งความเสียหาย จะทำให้ตนเองนี้มีความสุข เพราะอยากให้คนอื่นมีความสุขอย่างนี้ ก็เรียกว่ามีความ โกรธเกลียดเคียดแค้นซึ่งกันและกัน เราก็ควรละควรปล่อยควรวางเสีย ในความคิดที่ตนเองคิดไม่ดี เพราะจะทำให้มีความสุขเกิดขึ้นแก่ตนและบุคคลอื่นด้วย ทีนี้ถ้าเราคิดในทางที่ถูกที่ควร แล้วก็จะนำความสุขความเจริญมาให้ ทั้งคนอื่นได้ยินได้ฟังแล้ว ก็เป็นสัมมาวาจาเจรจาชอบ หรือแม้แต่ความคิดก็เป็นความคิดที่ดี เป็นความคิดในทางที่ถูกที่ควร ทำให้จิตใจของเรานั้น เข้าใจในเรื่องถูกเรื่องผิด ให้คิดในทางที่ถูกที่ควร แล้วก็จะทำให้ตนเองมีความสุข และก็อยาก让别人มีความสุขเหมือนกัน เหมือนพวกเราที่มานั่งด้วยกันนี้หรืออยู่ด้วยกันที่ไหนก็ดี ก็อยากให้มีมีความสุขเหมือนกัน ถ้าเราคิดได้เช่นนั้นก็จะทำให้เรานี้พากันอยู่ร่วมกันด้วยความสมานสามัคคีรักใคร่ปรองดองกัน มีความเมตตา กัน ตั้งอยู่ในพรหมวิหารสี่ มีความรักความเมตตาต่อกัน มีความกรุณาสงสารต่อกัน มุทิตามีความ พลอยยินดี กับคนที่ได้ทำคุณงามความดี

.. เหตุฉะนั้นให้พวกเราทุกท่านมีความตั้งใจฝึกฝนอบรมตนเอง ก็จะเป็นคนที่แก้ไขปัญหของตนเอง อยู่ตลอด มีคุณงามความดีเป็นที่พึ่งของตน ให้ศรัทธาญาติโยมได้เข้าใจในเรื่องอย่างนี้ ทั้งการพูดการคิดการ ทำ ทั้งสามอย่างนี้ให้พวกเราตรวจตราตนเองกันอยู่เรื่อยๆ มันก็จะก้าวหน้า ทำให้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ปลดปล่อยในสิ่งที่ไม่ดีไม่งามออกจากตนเอง แล้วก็ตั้งอยู่ในคุณงามความดี ก็จะทำให้ตนเองมีเจริญก้าวหน้า ในทางปฏิบัติฝึกหัดอบรมตนเอง เกิดชาติใดภพใดก็จะเจริญขึ้นไปเรื่อยๆ เหมือนกับพวกเรา แต่ก่อนก็ไม่เคยเข้าวัดเข้าวา ไม่รู้จักว่าในวัดในวาทำอะไรกันบ้าง เมื่อได้เข้ามาคุ้นชินแล้ว ก็ได้รู้จักทางดีทางไม่ดี รู้จักหนทางในการแก้ปัญหา เรียกว่ามาวัดจิตวัดใจของตนเอง มาวัดตนเองว่าตนเองนี้ได้อะไร มาทำคุณงามความดีอะไรบ้าง ก็จะได้อุบัติใจในชีวิตของตนเอง ว่าตนเองได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ พูดดีคิดดีเอาไว้แล้ว ก็จะได้เอาไว้เป็นที่พึ่งของตนเอง ให้ได้รับความสุขความภูมิใจ ใจก็จะได้สบาย ว่าตัวเรานี้เกิดขึ้นมาแล้วไม่ขาดทุน ได้สร้างสมอบรมคุณงามความดี เพิ่มพูนบุญบารมีของตนเองให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อยๆ สามารถเป็นคนที่มีสติปัญญาแก้ไขปัญหของตนเอง ละความโลภโลภะ ความโกรธความหลงออกจากดวงใจของเรา ใจก็จะได้สบาย ใจก็จะไม่ได้รับภาระหนัก ใจก็สบายใจมีความสุข จิตใจก็เลยมีความสุข ทุกคนที่ปรารถนาอย่าง

นั่น เมื่อได้ยินได้ฟังเรื่องอย่างนี้แล้ว ก็ควรที่จะตรวจตราตนเองเสีย ก็จะทำให้ตนเองเจริญก้าวหน้า จะได้
ภูมิใจในชีวิตของตนเองได้ว่า มีประโยชน์ที่สุดที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ก็ขออำนาจอวยพรให้ทุกท่าน ที่มี
ความตั้งใจมาทำคุณงามความดีกัน ปราศนาสิ่งใดเอาไว้ในใจก็ดี ก็ขอให้สำเร็จตามความมุ่งมาดปรารถนา
ด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ..ขอเจริญพร..